

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 5 september 2013

betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2013) 5666)

(Voor de EER relevante tekst)

(2013/448/EU)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾, en met name de artikelen 10 bis en 11,

voor Atoomenergie ⁽²⁾ voorziet in voor Kroatië geldende overgangsmaatregelen die in bijlage V bij die akte zijn opgenomen. Krachtens punt 10 van die bijlage V moet Kroatië ervoor zorgen dat exploitanten het hele jaar 2013 voldoen aan Richtlijn 2003/87/EG. Voorts krijgen exploitanten van in aanmerking komende installaties een kosteloze toewijzing voor het hele jaar 2013 om hen in staat te stellen volledig te voldoen aan de EU-ETS en de beginselen ervan wat betreft de jaarlijkse bewaking, rapportage en verificatie van emissies en de inlevering van emissierechten. Kroatië heeft derhalve overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG en artikel 15, lid 1, van Besluit 2011/278/EU de NUM's bij de Commissie ingediend.

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Vanaf 2013 is veiling de regel voor de toewijzing van emissierechten voor exploitanten van installaties die binnen het toepassingsgebied van de regeling van de Unie voor de handel in emissierechten (EU-ETS) vallen. In aanmerking komende exploitanten zullen echter tussen 2013 en 2020 verder kosteloze emissierechten ontvangen. De hoeveelheid emissierechten die elk van die exploitanten ontvangt, wordt vastgesteld op basis van voor de hele Unie geldende geharmoniseerde regels die zijn opgenomen in Richtlijn 2003/87/EG en Besluit 2011/278/EU van de Commissie ⁽²⁾.
- (2) De lidstaten dienden uiterlijk op 30 september 2011 hun nationale uitvoeringsmaatregelen (NUM's) bij de Commissie in te dienen; deze omvatten naast andere verplichte informatie een lijst van onder Richtlijn 2003/87/EG vallende installaties op hun grondgebied en de voorlopige hoeveelheid kosteloze emissierechten die tussen 2013 en 2020 zal worden toegewezen, berekend op basis van de voor de hele Unie geldende geharmoniseerde regels.
- (3) Artikel 18 van de Akte betreffende de voorwaarden voor de toetreding van de Republiek Kroatië en de aanpassing van het Verdrag betreffende de Europese Unie, het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap

- (4) Om de kwaliteit en de vergelijkbaarheid van de gegevens te waarborgen, heeft de Commissie een elektronische template voor de indiening van de NUM's beschikbaar gesteld. Alle lidstaten hebben in dit of in een soortgelijk formaat een lijst van installaties ingediend, alsook een tabel met alle relevante gegevens per installatie en een verslag over de toegepaste methode waarin de door de autoriteiten van de lidstaten gevolgde gegevensverzamelingsprocedure wordt beschreven.
- (5) Gezien het brede scala van ingediende informatie en gegevens is de Commissie eerst nagegaan of alle NUM's compleet waren. Als de Commissie constateerde dat de ingediende gegevens niet compleet waren, heeft zij de betrokken lidstaten om aanvullende informatie verzocht. In antwoord op die verzoeken hebben de desbetreffende autoriteiten aanvullende relevante informatie verstrekt om de ingediende NUM's te completeren.
- (6) De NUM's, met inbegrip van de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die tussen 2013 en 2020 zullen worden toegewezen, werden vervolgens geëvalueerd aan de hand van de criteria van Richtlijn 2003/87/EG, met name artikel 10 bis, en Besluit 2011/278/EU, rekening houdend met de richtsnoeren van de Commissie voor de lidstaten die op 14 april 2011 door het Comité klimaatverandering zijn goedgekeurd. Indien van toepassing is rekening gehouden met het richtsnoer over de interpretatie van bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG.

⁽¹⁾ PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32.

⁽²⁾ Besluit 2011/278/EU van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 130 van 17.5.2011, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 112 van 24.4.2012, blz. 21.

- (7) De Commissie heeft voor elke afzonderlijke lidstaat een grondige evaluatie van de naleving van de NUM's uitgevoerd. In het kader van die uitgebreide evaluatie heeft de Commissie de consistentie van de gegevens zelf en de consistentie van de gegevens met de geharmoniseerde toewijzingsregels geanalyseerd. Eerst heeft de Commissie onderzocht of de installaties voor kosteloze toewijzing in aanmerking kwamen, hoe de installaties in subinstallaties zijn ingedeeld en wat de grenzen ervan zijn. Vervolgens heeft de Commissie de toepassing van de juiste benchmarkwaarden op de desbetreffende subinstallaties geanalyseerd. Aangezien Besluit 2011/278/EU voor productbenchmarksubinstallaties in principe voor elk product één benchmark vaststelt, besteedde de Commissie bijzondere aandacht aan de toepassing van de benchmarkwaarde op het eindproduct dat wordt geproduceerd overeenkomstig de productomschrijving en de systeemgrenzen die in bijlage I bij Besluit 2011/278/EU zijn vermeld. Bovendien heeft de Commissie, wegens het aanzienlijke effect op de toewijzingen, een gedetailleerde analyse gemaakt van de berekening van de historische activiteitsniveaus van installaties, gevallen van aanzienlijke capaciteitswijzigingen tijdens de referentieperiode, alsook gevallen waarin installaties tijdens de referentieperiode activiteiten opstarten, de berekening van het voorlopige aantal kosteloos toe te wijzen emissierechten, rekening houdend met de uitwisselbaarheid van brandstof en elektriciteit, de CO₂-weglekstatus, en de uitvoer van warmte naar privéhuishoudens. Voorts hebben statistische analyses en plausibiliteitscontroles waarbij gebruik werd gemaakt van indicatoren zoals bijvoorbeeld de voorgestelde toewijzing per historisch activiteitsniveau vergeleken met benchmarkwaarden of historisch activiteitsniveau vergeleken met productiecapaciteit, geholpen om nog meer potentiële onregelmatigheden bij de toepassing van de geharmoniseerde toewijzingsregels te constateren.
- (8) Op basis van de resultaten van die evaluatie heeft de Commissie een gedetailleerde evaluatie uitgevoerd van installaties waar potentiële onregelmatigheden bij de toepassing van de geharmoniseerde toewijzingsregels werden geconstateerd, waarbij de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat om verdere verduidelijking werd verzocht.
- (9) In het licht van de resultaten van die nalevingsevaluatie acht de Commissie de NUM's van België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, het Verenigd Koninkrijk en Zweden verenigbaar met Richtlijn 2003/87/EG en Besluit 2011/278/EU. De door deze lidstaten in de NUM's opgenomen installaties werden geacht in aanmerking te komen voor kosteloze toewijzing en er konden geen inconsistenties met betrekking tot de door elk van deze lidstaten voorgestelde voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden kosteloos toegewezen emissierechten worden geconstateerd.
- (10) In het licht van de resultaten van de evaluatie is de Commissie echter van oordeel dat bepaalde aspecten van de door Duitsland en Tsjechoë ingediende NUM's onverenigbaar zijn met de criteria van Richtlijn 2003/87/EG en Besluit 2011/278/EU, rekening houdend met de richtsnoeren van de Commissie voor de lidstaten die op 14 april 2011 door het Comité klimaatverandering zijn goedgekeurd.
- (11) De Commissie neemt er nota van dat Duitsland heeft voorgesteld dat aan zeven installaties een verhoging van het niveau van kosteloze toewijzing van emissierechten wordt toegekend omdat het van oordeel is dat op die manier onbillijke gevolgen worden vermeden. Overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG en Besluit 2011/278/EU worden de voorlopige hoeveelheden kosteloze toewijzingen die als onderdeel van de NUM's moeten worden ingediend, berekend op basis van geharmoniseerde voor de hele Unie geldende regels. Besluit 2011/278/EU voorziet niet in de correctie die Duitsland zou willen aanbrengen op grond van artikel 9, lid 5, van de Duitse wet op de handel in broeikasgasemissierechten — TEHG van 28 juli 2011. Tot en met 2012 werd de kosteloze toewijzing van emissierechten weliswaar nationaal georganiseerd, maar voor de periode vanaf 2013 heeft de wetgever doelbewust volledig geharmoniseerde regels voor de kosteloze toewijzing aan installaties vastgesteld, zodat alle installaties op dezelfde wijze worden behandeld. Elke unilaterale wijziging van de voorlopige hoeveelheden kosteloze toewijzingen die door de lidstaten op grond van Besluit 2011/278/EU worden berekend, zou deze geharmoniseerde aanpak ondermijnen. Duitsland heeft niet met bewijzen gestaafd dat de op grond van Besluit 2011/278/EU berekende toewijzing voor de installaties in kwestie duidelijk inadequaaf was gelet op het te verwezenlijken doel van volledige harmonisatie van toewijzingen. De toekenning van meer kosteloze emissierechten aan sommige installaties zou de concurrentie verstoren of dreigen te verstoren en heeft grensoverschrijdende gevolgen gezien de handel in de hele Unie in alle onder Richtlijn 2003/87/EG vallende sectoren. In het licht van het beginsel van gelijke behandeling van installaties in het kader van de EU-ETS en van de lidstaten is de Commissie dan ook van oordeel dat het passend is bezwaar te maken tegen de voorlopige hoeveelheden kosteloze toewijzingen aan bepaalde installaties die in de Duitse NUM's zijn opgenomen en in bijlage I, punt A, worden vermeld.
- (12) De Commissie is van oordeel dat de door Duitsland voorgestelde NUM's ook in strijd zijn met Besluit 2011/278/EU omdat de toepassing van de productbenchmark voor vloeibaar ruwijzer in de in bijlage I, punt B, bij dit besluit vermelde gevallen inconsistent is met de desbetreffende regels. In dit verband merkt de Commissie op dat in de Duitse NUM's, in gevallen van op de oxystaaloven (OSO) gebaseerde staalproductieprocessen en wanneer vloeibaar ruwijzer uit de hoogoven niet in dezelfde installatie tot staal wordt geraffineerd, maar voor

verdere verwerking wordt uitgevoerd, geen kosteloze toewijzing van emissierechten wordt verleend aan de exploitant van de installatie met de hoogoven voor de productie van het vloeibare ruwijzer. In plaats daarvan wordt de kosteloze toewijzing verleend aan de installatie waar de staalraffinage plaatsvindt.

- (13) De Commissie merkt op dat met het oog op de toewijzing van emissierechten bij Besluit 2011/278/EU productbenchmarks zijn vastgesteld rekening houdend met de productomschrijvingen en de complexiteit van de productieprocessen die de verificatie van de productiegegevens en een uniforme toepassing van de productbenchmarks in de hele Unie mogelijk maken. Voor de toepassing van de productbenchmarks zijn installaties ingedeeld in subinstallaties, waarbij een productbenchmarks subinstallatie wordt omschreven als de inputs, outputs en daarmee samenhangende emissies met betrekking tot de vervaardiging van een product waarvoor in bijlage I bij Besluit 2011/278/EU een benchmark is vastgesteld. Benchmarks worden dus vastgesteld voor producten en niet voor processen. Dienovereenkomstig is een benchmark ontwikkeld voor vloeibaar ruwijzer, waarbij het product wordt omschreven als met koolstof verzadigd vloeibaar ijzer voor verdere verwerking. Het feit dat de in bijlage I bij Besluit 2011/278/EU vermelde systeemgrenzen voor de benchmark voor vloeibaar ruwijzer de OSO omvatten, kan de lidstaten niet toelaten buiten beschouwing te laten dat toewijzingen dienen te worden gedaan voor de vervaardiging van een bepaald product. Deze overweging wordt onderbouwd door het feit dat de benchmarkwaarden alle met productie verbonden directe emissies moeten omvatten. Het is echter hoofdzakelijk de productie van vloeibaar ruwijzer in de hoogoven die emissies veroorzaakt, terwijl het proces van het raffineren van het vloeibare ruwijzer tot staal in de OSO-converter betrekkelijk weinig emissies teweegbrengt. Bijgevolg zou de benchmarkwaarde veel lager zijn als zij ook installaties zou omvatten die vloeibaar ruwijzer invoeren en in de OSO-converter tot staal raffineren. Bovendien kan, in het licht van de algemene toewijzingsregeling die bij Besluit 2011/278/EU is ingesteld, met name wat de regels inzake aanzienlijke capaciteitswijzigingen betreft, de door Duitsland voorgestelde toewijzing niet als consistent worden beschouwd. Daarom is de Commissie van oordeel dat, wegens het ontbreken van een overeenkomstige subinstallatie die het mogelijk zou maken de toewijzing overeenkomstig artikel 10 van Besluit 2011/278/EU te bepalen, installaties die vloeibaar ruwijzer invoeren voor verdere verwerking, niet kunnen worden geacht in aanmerking te komen voor de toekenning van kosteloze toewijzingen voor de hoeveelheid ingevoerd vloeibaar ruwijzer op basis van de benchmark voor vloeibaar ruwijzer. De Commissie maakt dan ook bezwaar tegen de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden kosteloze toewijzingen die voor de in bijlage I, punt B, bij dit besluit vermelde installaties worden voorgesteld.
- (14) Met betrekking tot de toepassing van de benchmark voor vloeibaar ruwijzer in de NUM's zoals voorgesteld door Tsjechië merkt de Commissie op dat de toewijzing aan de in punt C vermelde installatie met de identificatiecode

CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M niet overeenstemt met de waarde van de benchmark voor vloeibaar ruwijzer vermenigvuldigd met het relevante productgerelateerde historische activiteitsniveau zoals ingediend in de NUM's, en bijgevolg niet in overeenstemming is met artikel 10, lid 2, onder a), van Besluit 2011/278/EU. De Commissie maakt dan ook bezwaar tegen de toewijzing aan deze installatie, tenzij deze fout wordt gecorrigeerd. Bovendien merkt de Commissie op dat bij de toewijzing aan de in punt C vermelde installatie met de identificatiecode CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 rekening wordt gehouden met processen die begrepen zijn in de systeemgrenzen van de benchmark voor vloeibaar ruwijzer. De installatie produceert echter geen vloeibaar ruwijzer, maar voert het in. Wegens het ontbreken van de productie van vloeibaar ruwijzer in de installatie met de identificatiecode CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 en bijgevolg het ontbreken van een overeenkomstige productbenchmarks subinstallatie die het mogelijk zou maken de toewijzing overeenkomstig artikel 10 van Besluit 2011/278/EU te bepalen, is de voorgestelde toewijzing niet consistent met de toewijzingsregels en kan zij aanleiding geven tot dubbel telling. De Commissie maakt dan ook bezwaar tegen de toewijzing aan de in bijlage I, punt C, bij dit besluit vermelde installaties.

- (15) De Commissie merkt op dat aan de in bijlage I, punt D, bij dit besluit vermelde installaties een toewijzing wordt verleend op basis van een procesemissies subinstallatie voor de productie van zink in de hoogoven en daarmee verbonden processen. In dit verband merkt de Commissie op dat de onder de procesemissies subinstallatie vallende emissies reeds begrepen zijn onder de productbenchmarks subinstallatie voor vloeibaar ruwijzer op basis waarvan aan een van de installaties ook een toewijzing wordt verleend, en bijgevolg dubbel worden geteld. De productbenchmarks subinstallatie voor vloeibaar ruwijzer omvat duidelijk inputs, outputs en daarmee samenhangende emissies met betrekking tot de vervaardiging van vloeibaar ruwijzer in de hoogoven en alle daarmee verbonden processen zoals vermeld in bijlage I bij Besluit 2011/278/EU, met inbegrip van slakkenbehandeling. De door Duitsland voorgestelde NUM's zijn bijgevolg in strijd met artikel 10, lid 8, van Besluit 2011/278/EU en de verplichting om dubbel telling van emissies te vermijden, omdat bepaalde emissies bij de toewijzing aan deze installaties tweemaal zijn geteld. De Commissie maakt dan ook bezwaar tegen de toewijzing aan deze installaties op basis van een procesemissies subinstallatie voor de productie van zink in de hoogoven en daarmee verbonden processen.
- (16) De Commissie merkt ook op dat de in de Duitse NUM's opgenomen lijst van installaties onvolledig is en bijgevolg in strijd is met artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG. De lijst omvat geen installaties die polymeren, met name S-pvc en E-pvc, en monomeer vinylchloride (VCM) produceren tezamen met de hoeveelheden emissierechten die naar verwachting zullen worden

toegewezen aan elk van deze op het grondgebied van Duitsland gevestigde installaties waarop die richtlijn van toepassing is en die worden bedoeld in punt 5.1 van het richtsnoer van de Commissie betreffende de interpretatie van bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG dat op 18 maart 2010 door het Comité klimaatverandering is goedgekeurd. In dit verband is de Commissie zich bewust van de door Duitsland geformuleerde mening dat de productie van polymeren, met name S-pvc en E-pvc, en VCM niet onder bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG valt. De Commissie is van oordeel dat polymeren, met inbegrip van S-pvc en E-pvc, en VCM beantwoorden aan de omschrijving van de desbetreffende activiteit (productie van organische bulkchemicaliën) in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG. Dienovereenkomstig werden in nauwe samenwerking met de lidstaten en de betrokken bedrijfstakken overeenkomstige productbenchmarks voor S-pvc, E-pvc en VCM afgeleid zoals vermeld in bijlage I bij Besluit 2011/278/EU.

- (17) De Commissie merkt op dat het feit dat de Duitse lijst van installaties onvolledig is, ongerechtvaardigde gevolgen heeft voor de toewijzing op basis van de warmtebenchmarksinstallatie voor in bijlage I, punt E, bij dit besluit vermelde installaties die warmte uitvoeren naar installaties die organische bulkchemicaliën produceren. Terwijl alleen warmte-uitvoer naar een installatie of andere entiteit die niet onder Richtlijn 2003/87/EG valt, aanleiding geeft tot kosteloze toewijzing op basis van de warmtebenchmarksinstallatie, wordt in de Duitse NUM's warmte-uitvoer naar installaties die activiteiten uitvoeren die onder het toepassingsgebied van bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG vallen, in aanmerking genomen voor de toewijzing aan in bijlage I, punt E, bij dit besluit vermelde installaties. De voorgestelde toewijzingen aan de in bijlage I, punt E, vermelde installaties zijn bijgevolg niet consistent met de toewijzingsregels. De Commissie maakt dan ook bezwaar tegen de toewijzing aan de in bijlage I, punt E, bij dit besluit vermelde installaties.
- (18) Overeenkomstig de artikelen 9 en 9 bis van Richtlijn 2003/87/EG heeft de Commissie bij Besluit 2010/634/EU ⁽¹⁾ de absolute hoeveelheid emissierechten voor de hele Unie voor de periode van 2013 tot en met 2020 gepubliceerd. In dit verband wordt de krachtens artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG in aanmerking genomen hoeveelheid gebaseerd op de totale hoeveelheden emissierechten die door de lidstaten overeenkomstig de besluiten van de Commissie inzake hun nationale toewijzingsplannen voor de periode van 2008 tot en met 2012 zijn verleend. Na afloop van de handelsperiode van 2008 tot en met 2012 zijn aanvullende informatie en nauwkeuriger gegevens ter beschikking van de Commissie gekomen, met name over de hoeveelheid emissierechten die uit de nieuwkomersreserves van de lidstaten aan nieuwkomers is verleend, en over het gebruik van emissierech-

ten in de reserves van de lidstaten voor Gemeenschappelijke uitvoeringsprojecten die krachtens artikel 3 van Beschikking 2006/780/EG van de Commissie ⁽²⁾ zijn aangelegd. Bovendien moet met betrekking tot de aanpassing van de hoeveelheid emissierechten voor de hele Unie krachtens artikel 9 bis, met name de leden 1 en 4, van Richtlijn 2003/87/EG rekening worden gehouden met de recentste wetenschappelijke gegevens betreffende het aardopwarmingspotentieel van broeikasgassen, de Besluiten C(2011)3798 en C(2012)497 van de Commissie tot goedkeuring van de unilaterale opneming van verdere broeikasgassen en activiteiten door Italië en het Verenigd Koninkrijk krachtens artikel 24 van Richtlijn 2003/87/EG, alsook de uitsluiting van installaties met geringe emissies van de EU-ETS door Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Nederland, Spanje, Slovenië en Italië krachtens artikel 27 van Richtlijn 2003/87/EG.

- (19) Voorts moet bij de absolute hoeveelheid emissierechten voor de hele Unie rekening worden gehouden met de toetreding van Kroatië tot de Europese Unie en met de uitbreiding van de EU-ETS tot de EER-EVA-staten. Krachtens bijlage III, punt 8, bij de Akte betreffende de voorwaarden voor de toetreding van de Republiek Kroatië en de aanpassing van het Verdrag betreffende de Europese Unie, het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie wordt de krachtens artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG in aanmerking genomen hoeveelheid ten gevolge van de toetreding van Kroatië verhoogd met de hoeveelheid emissierechten die Kroatië krachtens artikel 10, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG veilt. De opneming in de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) van Richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ en Besluit 2011/278/EU, als gewijzigd bij Besluit 2011/745/EU van de Commissie ⁽⁴⁾, bij Besluit nr. 152/2012 van het Gemengd Comité van de EER ⁽⁵⁾ impliceert een verhoging van de totale hoeveelheid emissierechten in de EU-ETS in haar geheel op grond van de artikelen 9 en 9 bis van Richtlijn 2003/87/EG. Daarom moet rekening worden gehouden met de desbetreffende door de EER-EVA-staten verstrekte cijfers in deel A van het aanhangsel bij die richtlijn in de EER-overeenkomst.

⁽¹⁾ Besluit 2010/634/EU van de Commissie van 22 oktober 2010 tot aanpassing van de hoeveelheid emissierechten voor de hele Unie die in het kader van de EU-regeling voor de handel in emissierechten voor 2013 moet worden verleend en tot intrekking van Besluit 2010/384/EU (PB L 279 van 23.10.2010, blz. 34).

⁽²⁾ Beschikking 2006/780/EG van de Commissie van 13 november 2006 inzake het voorkomen van dubbelstellingen van reducties van broeikasgasemissies in het kader van de communautaire regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten voor projectactiviteiten uit hoofde van het Protocol van Kyoto overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 316 van 16.11.2006, blz. 12).

⁽³⁾ Richtlijn 2009/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG teneinde de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten van de Gemeenschap te verbeteren en uit te breiden (PB L 140 van 5.6.2009, blz. 63).

⁽⁴⁾ Besluit 2011/745/EU van de Commissie van 11 november 2011 tot wijziging van de Besluiten 2010/2/EU en 2011/278/EU wat betreft de bedrijfstakken en deeltakken die worden geacht te zijn blootgesteld aan een significant CO₂-weglekrisico (PB L 299 van 17.11.2011, blz. 9).

⁽⁵⁾ Besluit van het Gemengd Comité van de EER nr. 152/2012 van 26 juli 2012 tot wijziging van bijlage XX (Milieu) bij de EER-overeenkomst (PB L 309 van 8.11.2012, blz. 38).

- (20) Besluit 2010/634/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (21) In 2014 en elk daaropvolgend jaar neemt de hoeveelheid emissierechten die voor 2013 op basis van de artikelen 9 en 9 bis van Richtlijn 2003/87/EG is bepaald, vanaf 2010 af met een lineaire factor 1,74 %, wat neerkomt op 38 264 246 emissierechten.
- (22) Artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG beperkt de maximale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten die als basis wordt gebruikt voor de berekening van kosteloze toewijzingen aan installaties die niet onder artikel 10 bis, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG vallen. Deze beperking bestaat uit twee elementen als bedoeld in artikel 10 bis, lid 5, onder a) en b), van Richtlijn 2003/87/EG, die elk door de Commissie zijn bepaald op basis van de krachtens de artikelen 9 en 9 bis van Richtlijn 2003/87/EG bepaalde hoeveelheden, algemeen toegankelijke gegevens in het EU-register en door de lidstaten verstrekte informatie, met name over het aandeel van emissies van elektriciteitsopwekkers en andere niet voor kosteloze toewijzing in aanmerking komende installaties als bedoeld in artikel 10 bis, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG, alsook geverifieerde emissies in de periode van 2005 tot en met 2007 van installaties die pas vanaf 2013 in de EU-ETS zijn opgenomen, voor zover beschikbaar, rekening houdend met de recentste wetenschappelijke gegevens betreffende het aardopwarmingspotentieel van broeikasgassen.
- (23) De bij artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde beperking mag niet worden overschreden, en daarvoor wordt gezorgd door toepassing van een jaarlijkse transsectorale correctiefactor die, zo nodig, op uniforme wijze het aantal kosteloze emissierechten vermindert in alle installaties die voor kosteloze toewijzing in aanmerking komen. De lidstaten moeten met deze factor rekening houden wanneer zij op basis van voorlopige toewijzingen en dit besluit een beslissing nemen over de definitieve jaarlijkse hoeveelheden toewijzingen aan installaties. Artikel 15, lid 3, van Besluit 2011/278/EU verplicht de Commissie de transsectorale correctiefactor te bepalen door vergelijking, op de in artikel 15, lid 3, van Besluit 2011/278/EU beschreven wijze, van de som van de door de lidstaten ingediende voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden kosteloze toewijzingen met de bij artikel 10 bis, lid 5, vastgestelde beperking.
- (24) Na de opneming van Richtlijn 2009/29/EG in de EER-overeenkomst bij Besluit nr. 152/2012 van het Gemengd Comité van de EER moeten de bij artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde beperking, de geharmoniseerde toewijzingsregels en de transsectorale correctiefactor in de EER-EVA-landen worden toegepast. Daarom moet rekening worden gehouden met de voorlopige jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die in de periode van 2013 tot en met 2020 kosteloos worden toegewezen, zoals vastgesteld bij de besluiten van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA van 10 juli 2013 betreffende de NUM's van IJsland, Noorwegen en Liechtenstein.
- (25) De bij artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde beperking bedraagt in 2013 809 315 756 emissierechten. Om deze beperking te bepalen heeft de Commissie eerst bij de lidstaten en de EER-EVA-landen informatie ingewonnen over de vraag of installaties in aanmerking komen als elektriciteitsopwekker of andere onder artikel 10 bis, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG vallende installatie. Daarna bepaalde de Commissie het aandeel van de emissies in de periode van 2005 tot en met 2007 van de installaties die niet onder die bepaling vallen, maar in de periode van 2008 tot en met 2012 wel in de EU-ETS waren opgenomen. Vervolgens paste de Commissie dit aandeel van 34,78289436 % toe op de hoeveelheid die op basis van artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG werd bepaald (1 976 784 044 emissierechten). Aan het resultaat van deze berekening voegde de Commissie dan 121 733 050 emissierechten toe op basis van de gemiddelde jaarlijkse geverifieerde emissies in de periode van 2005 tot en met 2007 van relevante installaties, rekening houdend met het herziene toepassingsgebied van de EU-ETS vanaf 2013. In dit verband maakte de Commissie gebruik van de door de lidstaten en de EER-EVA-landen verstrekte informatie voor de aanpassing van het maximum. Als geen jaarlijkse geverifieerde emissies voor de periode 2005-2007 beschikbaar waren, heeft de Commissie, uitgaande van geverifieerde emissies in latere jaren, in zoverre mogelijk de desbetreffende emissiecijfers geëxtrapoleerd door toepassing van de factor 1,74 % in omgekeerde richting. De Commissie heeft de autoriteiten van de lidstaten geraadpleegd over in dit verband gebruikte informatie en gegevens en dienaangaande bevestiging verkregen. De bij artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde beperking vergeleken met de som van de voorlopige jaarlijkse hoeveelheden kosteloze emissierechten zonder toepassing van de in bijlage VI bij Besluit 2011/278/EU bedoelde factoren geeft de jaarlijkse transsectorale correctiefactor zoals vermeld in bijlage II bij dit besluit.
- (26) Gezien het door middel van dit besluit verkregen betere overzicht van het aantal emissierechten dat kosteloos zal worden toegewezen, is de Commissie beter in staat om de hoeveelheden emissierechten te ramen die overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG moeten worden geveild. Rekening houdend met de bij artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde beperking, de in de onderstaande tabel vermelde toewijzing met betrekking tot warmteproductie krachtens artikel 10 bis, lid 4, en de omvang van de nieuwkomersreserve raamt de Commissie de in de periode van 2013 tot en met 2020 te veilen hoeveelheid emissierechten op 8 176 193 157.

- (27) In de onderstaande tabel wordt de jaarlijkse toewijzing met betrekking tot warmteproductie krachtens artikel 10 bis, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG vermeld:

Jaar	Kosteloze toewijzing krachtens artikel 10 bis, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG
2013	104 326 872
2014	93 819 860
2015	84 216 053
2016	75 513 746
2017	67 735 206
2018	60 673 411
2019	54 076 655
2020	47 798 754

- (28) De lidstaten moeten op basis van de NUM's, de transsectorale correctiefactor en de lineaire factor de definitieve jaarlijkse hoeveelheid emissierechten vaststellen die voor elk jaar in de periode van 2013 tot en met 2020 kosteloos zal worden toegewezen. De definitieve jaarlijkse hoeveelheid kosteloze emissierechten moet door de lidstaten worden vastgesteld overeenkomstig dit besluit, Richtlijn 2003/87/EG, Besluit 2011/278/EU en andere relevante bepalingen van de wetgeving van de Unie. Zo moeten ook de EER-EVA-staten de definitieve jaarlijkse hoeveelheid emissierechten vaststellen die voor elk jaar in de periode van 2013 tot en met 2020 overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Besluit 2011/278/EU kosteloos zal worden toegewezen aan installaties op hun grondgebied op basis van hun NUM's, de transsectorale correctiefactor en de lineaire factor.
- (29) De Commissie is van oordeel dat de kosteloze toewijzing van emissierechten aan onder de EU-ETS-regeling vallende installaties op basis van voor de hele Unie geldende geharmoniseerde regels geen selectief economisch voordeel aan ondernemingen toekent dat de concurrentie kan verstoren en de handel binnen de Unie kan belemmeren. De lidstaten zijn krachtens de wetgeving van de Unie verplicht kosteloos emissierechten toe te wijzen en kunnen er niet voor kiezen de desbetreffende hoeveelheden in de plaats daarvan te veilen. De besluiten van de lidstaten met betrekking tot de kosteloze toewijzing van emissierechten kunnen derhalve niet worden geacht staatssteun in de zin van de artikelen 107 en 108 VWEU te impliceren,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

NATIONALE UITVOERINGSMAATREGELEN

Artikel 1

1. De opneming van de in bijlage I bij dit besluit vermelde installaties in de lijsten van onder Richtlijn 2003/87/EG vallende installaties die krachtens artikel 11, lid 1, van Richtlijn

2003/87/EG bij de Commissie zijn ingediend, en de overeenkomstige voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos aan deze installaties zijn toegewezen, worden afgewezen.

2. Er worden geen bezwaren gemaakt indien een lidstaat de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die zijn ingediend voor de installaties op zijn grondgebied die in de in lid 1 bedoelde lijsten zijn opgenomen en in bijlage I, punt A, bij dit besluit zijn vermeld, wijzigt alvorens de definitieve totale jaarlijkse hoeveelheid voor elk jaar van 2013 tot en met 2020 te bepalen overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Besluit 2011/278/EU in zoverre de wijziging erin bestaat elke verhoging van de toewijzing waarin dat besluit niet voorziet, uit te sluiten.

Er worden geen bezwaren gemaakt indien een lidstaat de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos zijn toegewezen aan installaties op zijn grondgebied die in de in lid 1 bedoelde lijsten zijn opgenomen en in bijlage I, punt B, bij dit besluit zijn vermeld, wijzigt alvorens de definitieve totale jaarlijkse hoeveelheid voor elk jaar van 2013 tot en met 2020 te bepalen overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Besluit 2011/278/EU in zoverre de wijziging erin bestaat elke toewijzing op basis van de benchmark voor vloeibaar ruwijzer aan installaties die vloeibaar ruwijzer, zoals omschreven in bijlage I bij Besluit 2011/278/EU, voor verdere verwerking invoeren, uit te sluiten. Als dit leidt tot een verhoging van de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheid emissierechten in een installatie die vloeibaar ruwijzer produceert en uitvoert naar een in bijlage I, punt B, bij dit besluit vermelde installatie, worden geen bezwaren gemaakt indien de betrokken lidstaat de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheid van deze installatie die vloeibaar ruwijzer produceert en uitvoert, dienovereenkomstig wijzigt.

Er worden geen bezwaren gemaakt indien een lidstaat de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos zijn toegewezen aan installaties op zijn grondgebied die in de in lid 1 bedoelde lijsten zijn opgenomen en in bijlage I, punt C, bij dit besluit zijn vermeld, wijzigt alvorens de definitieve totale jaarlijkse hoeveelheid voor elk jaar van 2013 tot en met 2020 te bepalen overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Besluit 2011/278/EU in zoverre de wijziging erin bestaat de toewijzing in overeenstemming te brengen met artikel 10, lid 2, onder a), van Besluit 2011/278/EU en elke toewijzing voor processen die begrepen zijn in de systeemgrenzen van de benchmark voor vloeibaar ruwijzer, zoals omschreven in bijlage I bij Besluit 2011/278/EU, aan een installatie die geen vloeibaar ruwijzer produceert, maar invoert, uit te sluiten die anders tot dubbeltelling zou leiden.

Er worden geen bezwaren gemaakt indien een lidstaat de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos zijn toegewezen aan installaties op zijn grondgebied die in de in lid 1 bedoelde lijsten zijn opgenomen en in bijlage I, punt D, bij dit besluit zijn vermeld, wijzigt alvorens de definitieve totale jaarlijkse hoeveelheid voor elk jaar van 2013 tot en met 2020 te bepalen overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Besluit 2011/278/EU in zoverre de wijziging erin bestaat elke

toewijzing op basis van een procesemissiessubinstallatie voor de productie van zink in de hoogoven en daarmee verbonden processen uit te sluiten. Als dit leidt tot een verhoging van de voorlopige toewijzing aan de brandstofbenchmark- of de warmtebenchmarksubinstallatie in een in bijlage I, punt D, bij dit besluit vermelde installatie met een hoogoven, worden geen bezwaren gemaakt indien de betrokken lidstaat de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheid van deze installatie dienovereenkomstig wijzigt.

Er worden geen bezwaren gemaakt indien een lidstaat de voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos zijn toegewezen aan installaties op zijn grondgebied die in de in lid 1 bedoelde lijsten zijn opgenomen en in bijlage I, punt E, bij dit besluit zijn vermeld, wijzigt alvorens de definitieve totale jaarlijkse hoeveelheid voor elk jaar van 2013 tot en met 2020 te bepalen overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Besluit 2011/278/EU in zoverre de wijziging erin bestaat elke toewijzing voor warmte die wordt uitgevoerd naar installaties die polymeren, zoals S-pvc en E-pvc, en VCM produceren, uit te sluiten.

3. De Commissie wordt zo spoedig mogelijk in kennis gesteld van elke in lid 2 bedoelde wijziging, en een lidstaat mag de definitieve totale jaarlijkse hoeveelheid voor elk jaar van 2013 tot en met 2020 niet bepalen overeenkomstig artikel 10, lid 9, van Besluit 2011/278/EU voordat aanvaardbare wijzigingen zijn aangebracht.

Artikel 2

Onverminderd artikel 1 worden geen bezwaren gemaakt met betrekking tot de lijsten van onder Richtlijn 2003/87/EG vallende installaties die krachtens artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG door de lidstaten zijn ingediend, en de overeenkomstige voorlopige totale jaarlijkse hoeveelheden emissierechten die kosteloos aan deze installaties zijn toegewezen.

HOOFDSTUK II

TOTALE HOEVEELHEID EMISSIERECHTEN

Artikel 3

Artikel 1 van Besluit 2010/634/EU wordt vervangen door:

„Artikel 1

Op grond van de artikelen 9 en 9 bis van Richtlijn 2003/87/EG bedraagt de hoeveelheid emissierechten die vanaf 2013 moet worden verleend en jaarlijks lineair wordt verminderd krachtens artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG, in totaal 2 084 301 856.”.

HOOFDSTUK III

TRANSSECTORALE CORRECTIEFACTOR

Artikel 4

De in artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde uniforme transsectorale correctiefactor die overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Besluit 2011/278/EU wordt bepaald, is vermeld in bijlage II bij dit besluit.

Artikel 5

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 5 september 2013.

Voor de Commissie
Connie HEDEGAARD
Lid van de Commissie

BIJLAGE I

PUNT A

Identificatiecode van de installatie zoals verstrekt in de NUM's

DE000000000000010

DE0000000000000563

DE0000000000000978

DE000000000001320

DE000000000001425

DE-new-14220-0045

DE-new-14310-1474

PUNT B

Identificatiecode van de installatie zoals verstrekt in de NUM's

DE000000000000044

DE000000000000053

DE000000000000056

DE000000000000059

DE000000000000069

PUNT C

Identificatiecode van de installatie zoals verstrekt in de NUM's

CZ-existing-CZ-73-CZ-0134-11/M

CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05

PUNT D

Identificatiecode van de installatie zoals verstrekt in de NUM's

DE-new-14220-0045

DE000000000001320

PUNT E

Identificatiecode van de installatie zoals verstrekt in de NUM's

DE000000000000005

DE0000000000000762

DE000000000001050

DE000000000001537

DE000000000002198

BIJLAGE II

Jaar	Transsectorale correctiefactor
2013	94,272151 %
2014	92,634731 %
2015	90,978052 %
2016	89,304105 %
2017	87,612124 %
2018	85,903685 %
2019	84,173950 %
2020	82,438204 %